

การรับรู้ความเสี่ยงและกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลในการรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวเพศหญิง
ที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวในประเทศไทย

Influences of Risk Perception and Reference Group on Solo Female
Travelers' Perceived Risks in Thailand

นันท์ฤทัย ชื่นใจดี¹

*Nanruethai Chunjaidee*¹

E-mail: nanruethaic@gmail.com

ดร.จารุวรรณ แดงบุบผา²

*Dr.Jaruwan Daengbuppha*²

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก 65000

²คณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก 65000

^{1 2}Faculty of Business Economics and Communications, Naresuan University,
Phitsanulok 65000 Thailand

(Receipt of the manuscript: February 20, 2019; Receipt of the revised manuscript:
June 4, 2019; Acceptance of the final manuscript: June 24, 2019)

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวในประเทศไทยและการรับรู้ความเสี่ยง รวมไปถึงกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลของนักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวในประเทศไทย โดยเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณ ในเชิงคุณภาพจะใช้การศึกษามานุษยวิทยาบนอินเทอร์เน็ตและในเชิงปริมาณจะใช้แบบสอบถามเพื่อนำมาศึกษา การรับรู้ความเสี่ยงและกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลในการรับรู้ความเสี่ยง ผลการศึกษาเชิงปริมาณพบว่านักท่องเที่ยวผู้หญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวในประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวเอเชียมาท่องเที่ยวจำนวนมากและส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวและพักคนเดียวมากที่สุด โดยการรับรู้ความเสี่ยงในประเทศไทยที่นักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติรับรู้มากที่สุดคือด้านอาชญากรรมและการข่มขืน นอกเหนือจากนั้นการรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวเพศหญิงมีมากกว่าเพศชายและส่วนที่สำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีความกลัวมากที่สุด คือ ความมืดและความเงียบเนื่องจากจะทำให้ตกอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องเผชิญความเสี่ยงมากที่สุด อย่างไรก็ตามนักท่องเที่ยวจะค้นหาข้อมูลก่อนเดินทางท่องเที่ยวเพื่อรับรู้ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในประเทศไทย มาจากกลุ่มอ้างอิงที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกโดยผลการวิจัย 4 อันดับแรกที่เป็นช่องทางให้นักท่องเที่ยวรับรู้ความเสี่ยง ได้แก่ รับรู้จากเพื่อนและเพื่อนร่วมงาน ทีวีออนไลน์, สื่อสังคมออนไลน์และการรับรู้ด้วยตนเองเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงและกลุ่มอ้างอิงยังสามารถสร้างแรงบันดาลใจและเสริมพลังให้กับนักท่องเที่ยวเพศหญิงที่ท่องเที่ยวคนเดียวได้ ผลการทดสอบ Chi-Square ที่วิเคราะห์ความสัมพันธ์คลัสเตอร์ที่มีการเข้าพักมากที่สุดและการรับรู้ความเสี่ยง

พบว่านักท่องเที่ยวต่างชาติมีการรับรู้ความเสี่ยงในด้านการเกิดโรคสูงและด้านสุขอนามัย โดยผลการศึกษาสามารถนำมาพัฒนาให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีในประเทศไทยได้ด้วยการช่วยเหลือของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คำสำคัญ: การรับรู้ความเสี่ยง นักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียว กลุ่มอ้างอิง

Abstract

The objective of this research was to study travel behavior of a solo female travelers in Thailand and their perceived risks as well as their reference groups that had an influence on their perception. This study employed a mixed research methodology combining qualitative and quantitative methods. A netnography method was used in the qualitative part whereas a questionnaire was used to collect the quantitative data including the respondents' perceived risks and the influence of the reference group on their perception. The findings from the quantitative study showed that the solo female travelers in Thailand consisted mainly of Asian tourists, and most of them traveled and stayed alone while traveling. The most perceived risk in Thailand found among Thai and foreign tourists were crimes and rapes. In addition, female tourists were found to higher perception on risks than male tourists, and the most important aspects that made these afraid during traveling were darkness and silence because they generally served as the main causes leading to situations where the greatest risks could occur. However, tourists usually searched for information before making a trip so that they could be aware of the risks that might occur in Thailand. Their information sources came from people who were members of their reference group and those who were not. In addition, the top four channels/sources of information helping the tourists to be aware of the perceived risk and could avoid such risks included friends and colleagues, online reviews, social media, and self-awareness. Moreover, it was also found that the reference group had an important role in inspiring and encouraging the solo female tourists to make a trip alone. The result of the Chi-Square test which used to analyze a cluster relationship of the longest stay and risk perception indicated that foreign tourists perceived risks of diseases and hygiene. The findings of this study can be used to develop a good image for Thailand however, support from the government and related organizations is needed.

Keywords: Risk Perception, Solo Female Traveler, Reference Group

บทนำ

ในปัจจุบันนักท่องเที่ยวเพศหญิงเป็นแนวโน้มที่สำคัญของโลก (World Mega Trend) เนื่องจากความก้าวหน้าของผู้หญิงที่มีบทบาทในทางเศรษฐกิจมากขึ้นจากเดิม หาเลี้ยงครอบครัวมากขึ้น เป็นโสดมากขึ้นจากผลการสำรวจของ The Economist (2014) และจากรายงานของ World Economic Forum (2018) ว่าผู้หญิงทั่วโลกจะเข้าสู่ตลาดแรงงานสูงขึ้นและความเหลื่อมล้ำทางเพศลดลง นอกเหนือจากนั้นผู้หญิงมีอำนาจในการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการในภาคครัวเรือนมากกว่าร้อยละ 80 และพฤติกรรมของผู้หญิงในเอเชียเป็นผู้ตัดสินใจหลักในการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคการท่องเที่ยวและพักผ่อน (OKMD, 2015) นักท่องเที่ยวเพศหญิงจึงกลายมาเป็นกลุ่มผู้บริโภคขนาดใหญ่และเป็นตลาดใหม่ที่มีจำนวนมากที่สุดในโลกและเป็นตลาดที่มีศักยภาพมาก ทำให้เป็นกลุ่มเป้าหมายในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวโลกอีกด้วย เนื่องจากมีการเติบโตอย่างรวดเร็วจากการกล่าวอ้างของ นางศรีสุดา วณิณโยธศักดิ์ รองผู้อำนวยการตลาดเอเชียแปซิฟิก (อ้างถึงใน Matichon online, 2019) มีความสอดคล้องกับคณะวิชาการวิจัยมหาลัย George Washington ที่ว่าในปี 2561 พบว่าผู้หญิงมีอำนาจในการเดินทางและ 2 ใน 3 ของนักท่องเที่ยวทุกวันนี้เป็นผู้หญิง อ้างถึงใน girlpowermarketing (Linda Landers, 2018) โดยเทรนด์ผู้หญิงเดินทางท่องเที่ยวคนเดียวเป็นเทรนด์ที่มีการเติบโตมากในตลาดของผู้หญิงที่เดินทางท่องเที่ยวโดยจะส่งผลในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวโลก (TripAdvisor, 2015; TAT Review, 2015; Agoda, 2018) นักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวเป็นกลุ่มตลาดที่มีการเติบโตในการท่องเที่ยวโลกมากขึ้นสามารถเห็นได้จากปี 2015 จากรายงานของ (TripAdvisor, 2015) กล่าวว่านักท่องเที่ยวยุโรปผู้หญิงในทุกภูมิภาคทั่วโลกมีอัตราการท่องเที่ยวคนเดียว 74% และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีการท่องเที่ยวคนเดียวถึง 79% ซึ่งมากกว่าอัตราของนักท่องเที่ยวผู้หญิงที่ต้องการที่จะท่องเที่ยวคนเดียวทั่วโลก ในปัจจุบันนักท่องเที่ยวหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวมีการเติบโตทั่วโลกทั้งในเอเชียและตะวันตกโดยสัดส่วนของช่วงอายุต่างกััน นักเดินทางคนเดียวในเอเชียมีแนวโน้มที่จะอายุน้อยกว่าโดยมีสัดส่วนอยู่ที่ Millennials (41%) และ Generation Zers (38%) ในขณะที่ฝั่งตะวันตกการเดินทางเดี่ยวแพร่หลายมากในกลุ่ม Baby Boomers (39%) และ Generation Xers (24%) (Agoda, 2018) รูปแบบของนักท่องเที่ยวหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวจะมีทั้งหมด 4 รูปแบบ ดังนี้ (Laesser, Beritelli & Bieger, 2009) Single-solo: พักอยู่คนเดียวและท่องเที่ยวคนเดียว Single-group: พักอยู่คนเดียวแต่ท่องเที่ยวในกลุ่ม Collective-solo: พักอยู่กับครอบครัวแต่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียว Collective-group: อยู่กับคนอื่น ๆ แต่เดินทางในกลุ่ม โดยจุดหมายปลายทางที่เป็นที่นิยมสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วโลกและเอเชียในประเทศไทย คือ กรุงเทพมหานครฯ (TripAdvisor, 2015; Agoda, 2018) ในประเทศไทยเองก็ได้ให้ความสำคัญกับการเดินทางกลุ่มนี้เป็นอย่างมาก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 จนมาถึง ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทยฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560-2564 ยังคงส่งเสริมการท่องเที่ยวของผู้หญิงไม่เพียงแต่นักท่องเที่ยวเพศหญิงในต่างประเทศแต่ยังให้ความสนใจนักท่องเที่ยวหญิงในประเทศอีกด้วย โดยมีการนำเสนอแคมเปญ “ผู้หญิงท่องเที่ยว..วิถีไทย” ที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวทุกภูมิภาค ซึ่งต้องการที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติและนักท่องเที่ยวไทยเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียว และจากงานเสวนา “บทบาทของผู้หญิงกับการเติบโตของการท่องเที่ยวไทย”

พบว่าผู้หญิงไทยท่องเที่ยวไทยเพิ่มมากขึ้นทั้งที่แบบมาคนเดียวและมากับกลุ่มผู้หญิงในปี 2561 โดยมีจุดหมายปลายทางอันดับ 1 คือ กรุงเทพมหานครฯ จากการวิเคราะห์ของ แอร์ บีเอ็นบี กล่าวถึงใน (มติชนออนไลน์, 2562)

ถึงแม้ว่านักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ในความเป็นจริง นักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวยังมีความกังวลในเรื่องความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น โดยผู้หญิงจะมีความอ่อนไหวมากกว่าผู้ชายในเรื่องของความเสี่ยง โดยความเสี่ยงที่นักท่องเที่ยวเพศหญิงกังวลคือการถูกคุกคามจากเพศตรงข้าม อาชญากรรม การล่องละเมิดทางเพศ ชมชู้ และข่มขืน ความเสี่ยงในการเกิดโรคสูง ความเสี่ยงของคุณภาพน้ำ ความเสี่ยงทางด้านอุบัติเหตุทางการขนส่ง ความเสี่ยงด้านการทุจริตฉ้อโกง และความเสี่ยงทางด้านความเสียหายทางเทคนิค โดยทำให้นักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวจะหลีกเลี่ยงจุดหมายปลายทางที่ไม่มีความปลอดภัย นักท่องเที่ยวสามารถรับรู้ความเสี่ยงได้จากกลุ่มอ้างอิงที่เป็นสมาชิก คือ ครอบครัว เพื่อน และเพื่อนร่วมงาน ซึ่งกลายมาเป็นข้อจำกัดก่อนเดินทางท่องเที่ยวและในการเดินทางท่องเที่ยวได้ (Wilson & Little, 2005; Wilson & Little, 2008; McNamara & Prideaux, 2010; Cui et al., 2016; Park & Reisinger, 2010; Yang & Tung, 2018) โดยในแต่ละประเทศจะเกิดความเสี่ยงที่มีผลต่อความปลอดภัยภายในประเทศไม่เท่ากัน จาก World Economic Forum (WEF) ปี 2017 (อ้างถึงใน ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2560-2564) เปิดเผยรายงานว่า ในด้านความปลอดภัย ประเทศไทยถูกจัดอยู่ที่อันดับ 118 จาก 136 ประเทศ ซึ่งถือว่าอยู่ใน 20 อันดับรั้งท้าย อย่างไรก็ตามเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวมากยิ่งขึ้น จากงานวิจัยของ Jordan (2016) กล่าวว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวได้รับรู้ความเสี่ยงที่ได้รับเมื่อตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวจากการใช้เทคโนโลยีในการค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับจุดหมายปลายทาง จากเว็บไซต์ Forum และ Blogger ที่แบ่งปันรายละเอียดเกี่ยวกับการเดินทางของพวกเขาเพื่อเผยแพร่ความรู้และประสบการณ์ในการท่องเที่ยว

ดังนั้นหากประเทศไทยต้องการส่งเสริมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียว การศึกษาการรับรู้ความเสี่ยงและกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลในการรับรู้ความเสี่ยงจึงเป็นข้อมูลที่มีส่วนสำคัญในการปรับปรุงพัฒนาภาพลักษณ์ทางด้านความปลอดภัยและการกระจายภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทยให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ได้รับรู้ผ่านกลุ่มอ้างอิง ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาวิจัยการรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทยและกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลเพื่อเป็นประโยชน์แก่วงการวิชาการและการตลาดเพื่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวรวมไปถึงชื่อเสียงที่ดีของประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวในประเทศไทย

2. เพื่อศึกษาการรับรู้ความเสี่ยงและกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลของนักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวในประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่เป็นเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวที่มีจุดหมายปลายทางเป็นประเทศไทยจังหวัดกรุงเทพมหานครฯ (Tripadvisor, 2015; Agoda, 2018) ที่กล่าวว่าเป็นจุดหมายปลายทางยอดนิยมของนักเดินทางท่องเที่ยวคนเดียวทั่วโลกและเอเชีย

2. พื้นที่ในการศึกษาครั้งนี้คือ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม (วัดพระแก้ว) วัดโพธิ์ วัดอรุณราชวราราม พิพิธภัณฑ์สยาม บ้านจิมทอมสัน ถนนเยาวราช ถนนข้าวสาร ตลาดนัดจตุจักร (TripAdvisor Forum, 2012; Anna, 2015)

3. โดยขอบเขตเวลาในการลงพื้นที่คือ กรกฎาคม-กันยายน พ.ศ. 2561

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยดังกล่าวผู้วิจัยจะใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mix Method) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพเพื่อคำตอบงานวิจัยที่มีความครอบคลุมและลุ่มลึกของงานวิจัย ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 วิธีการวิจัยเชิงปริมาณประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวในกรุงเทพมหานครทั้งนักท่องเที่ยวต่างชาติโดยอ้างอิงจาก (Tripadvisor, 2015; Agoda, 2018) และนักท่องเที่ยวชาวไทย (อ้างอิงจาก แอร์ บีเอ็นบี กล่าวถึงใน มติชนออนไลน์, 2562) ที่กล่าวว่าหญิงไทยท่องเที่ยวไทยเพิ่มมากขึ้นทั้งที่แบบมาคนเดียวและมากับกลุ่มผู้หญิงในปี 2561 โดยมีจุดหมายปลายทางอันดับ 1 คือกรุงเทพมหานครฯ เนื่องจากไม่ทราบกลุ่มประชากรที่แน่นอนผู้วิจัยจึงใช้การคำนวณของ W.G. Cochran (อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม 400 ตัวอย่างที่ความคลาดเคลื่อน 0.05 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตาเนื่องด้วยข้อมูลของนักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวปัจจุบันยังไม่มีข้อมูลเชิงตัวเลข โดยผู้วิจัยกำหนดตัวอย่างออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ นักท่องเที่ยวไทย 200 คน และนักท่องเที่ยวต่างชาติ 200 คน หลังจากนั้นจะใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ โดยเลือกนักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางมาคนเดียวหรือเดินทางมากับผู้หญิงคนอื่น ๆ โดยจะใช้คำถามนักท่องเที่ยวว่าเดินทางมาท่องเที่ยวคนเดียวหรือมากับผู้หญิงคนอื่น ๆ หรือไม่ ถ้านักท่องเที่ยวตอบว่ามาคนเดียวหรือมากับนักท่องเที่ยวเพศหญิงผู้วิจัยถึงดำเนินการให้ทำแบบสอบถาม และการวิเคราะห์เชิงคุณภาพด้วยการศึกษามานุษยวิทยาบนอินเทอร์เน็ต (Netnography) โดยในครั้งนี้นักวิจัยจะใช้กระดานข่าวสารทางการท่องเที่ยวบนสื่ออินเทอร์เน็ต (Travel blog) โดย Blogger เป็นผู้สร้างมีการใช้กันอย่างแพร่หลายในงานวิจัยเพราะว่ามีการอัปเดตอยู่บ่อยครั้ง และสามารถสื่อสารหรือแสดงความคิดเห็นได้โดยบล็อกออนไลน์จะถูกเขียนเป็นไดอารี่ของผู้เขียนที่ได้รับประสบการณ์ทางการท่องเที่ยว (Kozinet,

2010) และเป็นกลุ่มที่นักท่องเที่ยวผู้หญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวค้นหาข้อมูลก่อนเดินทางหรือระหว่างเดินทางท่องเที่ยว (Jordan, 2016)

2. ขั้นตอนการวิจัย

การศึกษานี้มีขั้นตอนในการศึกษาวิจัยโดยเริ่มจากการทบทวนวรรณกรรม เอกสาร และงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาประเด็นและพื้นที่ที่จะใช้เป็นตัวแทนในการศึกษาเพื่อให้ได้ประเด็นปัญหาที่มาและความสำคัญในการศึกษาที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎีที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษากำหนดรูปแบบและวิธีการดำเนินการศึกษา สร้างเครื่องมือและตรวจสอบความเที่ยงตรง/ความน่าเชื่อถือของเครื่องมือโดยได้ค่าเท่ากับ 0.7 จึงถือว่าเป็นแบบสอบถามที่มีความน่าเชื่อถือที่จะใช้ในการศึกษา ลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพที่ใช้สนามวิจัยบนอินเทอร์เน็ต วิเคราะห์ผล และสรุปผลการศึกษาอภิปรายผลและเสนอแนะ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยเชิงปริมาณ ใช้วิธีเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวในประเทศไทย จำนวน 400 ชุด ซึ่งสถานที่ที่จะเก็บแบบสอบถามในกรุงเทพมหานครจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวที่เป็นเพศหญิงเดินทางท่องเที่ยวคนเดียวในกรุงเทพมหานครฯ (Trip Advisor Forum, 2012; Anna, 2015)

งานวิจัยเชิงคุณภาพ การรวบรวมข้อมูลเริ่มจากค้นหาล็อกการเดินทางของเพศหญิงที่ท่องเที่ยวคนเดียว ที่พูดถึงความเสี่ยงเมื่อเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยใช้เครื่องมือค้นหาเป็น Google เก็บข้อมูลไปพร้อม ๆ กันกับงานวิจัยเชิงปริมาณ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นการประมวลผลข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการประมวลผลค่าทางสถิติและนำเสนอในรูปแบบของสถิติเชิงพรรณนา

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จะเป็นการวิเคราะห์เรื่องเล่าใน Travel Blog ที่สร้างจากนักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวในประเทศไทย ที่มีชื่อเรื่องเกี่ยวกับ ‘เคล็ดลับความปลอดภัย’ ‘มันปลอดภัยแค่ไหน’ ‘ฉันถูกทำร้ายเมื่อเดินทางท่องเที่ยว’ ‘การเดินทางที่น่ากลัว’ โดยใช้เป็นการพรรณนาเล่าเรื่อง โดยจะวิเคราะห์บล็อกการบรรยายที่ต่างกันออกไป 20 บล็อกเพื่อทำความเข้าใจการรับรู้ความเสี่ยงโดยความเสี่ยงที่ถูกรับรู้ ได้แก่ ความเสี่ยงที่เกี่ยวกับเพศ อาชญากรรมและการข่มขืน การทุจริตฉ้อโกง และการเกิดโรคสูง

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการรับรู้ความเสี่ยงและกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลของนักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวโดยใช้การศึกษาแบบ Mix method โดยงานวิจัยเชิงปริมาณประกอบด้วยความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย และการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 กลุ่มตัวอย่าง (Chi-square) โดยแบ่งออกเป็น การรับรู้ความเสี่ยง และจังหวัดที่เข้าพักนานที่สุด (แบ่งเป็นคลัสเตอร์)

โดยแบ่งการศึกษาเป็นนักท่องเที่ยวไทยและต่างประเทศ งานวิจัยเชิงคุณภาพจะนำเสนอข้อมูลเชิงบรรยายในความเสี่ยงและกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลที่นักท่องเที่ยวเพศหญิงที่ท่องเที่ยวคนเดียวรับรู้ โดยมีผลการศึกษาดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวในประเทศไทย

ภูมิภาคที่อยู่อาศัย นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในทวีปเอเชีย (61.5%) ทวีปอเมริกาเหนือ (14%) ทวีปยุโรป (12.5%) ออสเตรเลีย (8.0%) ทวีปอเมริกาใต้ (3.5%) ทวีปแอฟริกา (0.5%) ตามลำดับ

รูปแบบของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่นั้นเดินทางท่องเที่ยวคนเดียวและพักอยู่คนเดียวทั้งนักท่องเที่ยวไทยและต่างประเทศ รองลงมาพักคนเดียวแต่เที่ยวในกลุ่ม และพักอยู่กับญาติแต่ท่องเที่ยวคนเดียวนั้นมีเพียงนักท่องเที่ยวไทยเท่านั้น

แรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศส่วนใหญ่มีแรงจูงใจ 4 อันดับแรกคือ ต้องการประสบการณ์ใหม่ ๆ เติมเต็มความเป็นตัวเอง ผ่อนคลาย ทำหายตนเองและภาคภูมิใจในตนเอง และปัจจัยอื่น ๆ คือ หลบหนีสิ่งวุ่นวาย พบปะผู้คน แต่ในปัจจัยของการมีอำนาจในตนเองนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีการรับรู้มากกว่านักท่องเที่ยวไทย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวางแผนเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวไทยจะใช้เวลาวางแผนเดินทางท่องเที่ยว 2 สัปดาห์ – 1 เดือน 1-2 เดือน มากกว่า 2 เดือน 1-2 สัปดาห์ และ 0-1 สัปดาห์ ตามลำดับ และนักท่องเที่ยวต่างชาตินั้นจะมีเวลาวางแผนการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่าโดยลำดับแรกคือมากกว่า 2 เดือน 1-2 เดือน 2 สัปดาห์ – 1 เดือน 1-2 สัปดาห์ ตามลำดับ

จังหวัดที่เข้าพักเป็นระยะเวลาสั้นที่สุดนำเสนอตามคลัสเตอร์ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564) จังหวัดอื่น ๆ และจังหวัดที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ นักท่องเที่ยวไทยมีข้อมูลดังนี้ เขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา (21.5%) เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันออก (20.5%) เขตพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามัน (14%) จังหวัดที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ได้แก่ สุราษฎร์ธานีและกาญจนบุรี (12%) เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (8%) 12 เมืองต้องห้ามพลาด (6%) เขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (5.5%) เขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ (3%) เขตพัฒนาการท่องเที่ยวมรดกโลกและวัฒนธรรม (0.5%) และจังหวัดอื่น ๆ (9%) นักท่องเที่ยวต่างชาติมีความแตกต่างกันในลำดับของคลัสเตอร์เมื่อเปรียบเทียบกับนักท่องเที่ยวไทยในจังหวัดที่มีการเข้าพักมากที่สุด ได้แก่ เขตพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามัน (32.5%) เขตพัฒนากรุงเทพมหานคร (19.5%) เขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา (18.5%) จังหวัดที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ได้แก่ สุราษฎร์ธานีและกาญจนบุรี (14%) เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันออก (9%) เขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (3.5 %) และเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งตะวันตก (3%)

การรับรู้ความเสี่ยงในประเทศไทย นักท่องเที่ยวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติจะรับรู้ด้านที่มากที่สุดคือ ด้าน อาชญากรรมรวมถึงการข่มขืน (100%) และรองลงมาที่นักท่องเที่ยวไทยรับรู้คืออุบัติเหตุที่เกิดขึ้นภายในบริเวณโรงแรม (21%) การทุจริตฉ้อโกง (21%) การเกิดโรคสูงและด้านสุขอนามัย (18%)

นักท่องเที่ยวต่างชาติจะรับรู้ด้านอาชญากรรมรวมถึงการข่มขืนและอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นภายในบริเวณโรงแรมเท่า ๆ กัน (100%) และรองลงมาคือการทุจริตฉ้อโกง (21%) การเกิดโรคสูง (20%) และด้านสุขอนามัย (17%) ตามลำดับ

กลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวคนเดียวในประเทศไทย นักท่องเที่ยวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติมีการรับรู้ความเสี่ยง 4 อันดับแรกที่สูงที่สุดคือรับรู้จากเพื่อนและเพื่อนร่วมงาน วิวออนไลน์ สื่อสังคมออนไลน์และรับรู้ด้วยตนเอง

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 กลุ่มตัวอย่าง (Chi-square) ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 นำเสนอการวิเคราะห์การรับรู้ความเสี่ยงและจังหวัดที่มีการเข้าพักมากที่สุด (แบ่งเป็นคลัสเตอร์) เฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติเนื่องด้วยนักท่องเที่ยวไทยโดยไม่มีความสัมพันธ์กันในการรับรู้ความเสี่ยงและจังหวัดที่มีการเข้าพักมากที่สุด (แบ่งเป็นคลัสเตอร์)

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ความเสี่ยงและจังหวัดที่มีการเข้าพักมากที่สุด (แบ่งเป็นคลัสเตอร์) มีนัยสำคัญที่ 0.05 ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ($P < 0.05$)

จังหวัดที่มีการเข้าพักมากที่สุด / การรับรู้ความเสี่ยง	การเกิดโรคสูง	ด้านสุขอนามัย
จังหวัดที่มีการเข้าพักมากที่สุด (แบ่งเป็นคลัสเตอร์)		
เขตอารยธรรมล้านนา	0.007	0.003
ลุ่มแม่น้ำโขงไทย		0.001
กรุงเทพมหานคร		0.005

ส่วนที่ 2 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับเพศ การรับรู้ความเสี่ยงเกี่ยวกับเพศมีทั้งในด้านของร่างกายและจิตใจ บล็อกเกอร์หลายคนกล่าวว่า ประเทศไทยยังไม่ได้รับความเป็นสตรีนิยมมากนักทำให้ยังมีการดูถูกเพศหญิงหลายจังหวัดในประเทศไทย ทำให้นักท่องเที่ยวเพศหญิงที่ท่องเที่ยวคนเดียวในประเทศไทยมีความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับเพศ เช่น การจ้องมองจากชายแปลกหน้าที่ไม่พึงประสงค์ โดยมีความคิดเห็นดังนี้

“ฉันถูกจ้องมองจากชายท้องถิ่นแปลกหน้า” “ฉันถูกทำร้ายและถูกดูหมิ่นจากผู้ชายแปลกหน้า”
 ความคิดเห็นที่ได้จากบล็อกเกอร์ทำให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาแสดงความคิดเห็นมีความกลัวและกังวลโดยประเทศไทยถูกมองว่าเป็นประเทศที่มีความอันตราย

อาชญากรรมและการข่มขืน การรับรู้ความเสี่ยงในด้านอาชญากรรมและการข่มขืนแตกต่างกันไปตามภูมิภาค หรือรับรู้จากข่าวสารและเรื่องเล่าที่กล่าวถึงประเทศไทยว่ามีความอันตรายในด้านนี้ ทำให้นักท่องเที่ยวกลัวการตกเป็นเหยื่อ โดยมีความคิดเห็นดังนี้ “ฉันมีความกังวลเมื่อไปไหนคนเดียวในเวลากลางคืนโดยเฉพาะในที่เงียบสงัดเพราะฉันสามารถตกเป็นเหยื่อได้ง่ายในการถูกข่มขืนหรือ

อาชญากรรม” “ในกรุงเทพฯมีการลอบลวงและมีโจรถึงแม้ฉันจะไม่เคยเจอแต่ฉันแนะนำให้ระวังตัว” “ฉันไปถึงโรงแรมในเวลากลางวันเพราะฉันกลัวว่าจะเผชิญความเสี่ยง”

การทุจริตฉ้อโกง ในประเทศไทยมีการทุจริตและฉ้อโกงหลายรูปแบบทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ รู้สึกกดดันและต้องระมัดระวังตัวอยู่เสมอ โดยส่วนใหญ่เกิดจากการลอบลวงขายสินค้าและการคมนาคม มีความคิดเห็นดังนี้

“ฉันเจอการโกงราคาค่าโดยสารจากรถแท็กซี่” “ฉันโดนลอบลวงจากพ่อค้าในจัตุจักร ที่ขายอัญมณีปลอมให้” “รถ ตุ๊ก ตุ๊ก คิดค่าโดยสารแพงเกินไปฉันคิดว่าฉันโดนลอบ”

การเกิดโรคสูง เรื่องของสุขภาพเป็นประเด็นที่นักท่องเที่ยวมีความกังวลเนื่องด้วยสภาพอากาศ และอาหารที่แปลกใหม่ต่างออกไปจากเดิม โดยมีความคิดเห็นดังนี้

“ฉันรู้สึกแสบกระเพาะอาหารเนื่องจากทานอาหารมากเกินไปและเผ็ดจนเกินไป” “ฉันแนะนำให้พกครีมกันแดดเมื่อมาประเทศไทย” “อย่าดื่มมากเกินไปอาจทำให้คุณมีปัญหา ด้านสุขภาพ”

หัวข้อกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลผู้วิจัยพบว่าบล็อกเกอร์หลายคนให้คำแนะนำในเรื่องของการค้นหาข้อมูลก่อนที่จะเดินทางท่องเที่ยวและระหว่างเดินทางท่องเที่ยว เนื่องด้วยเพราะความคิดเห็นต่าง ๆ จะ ช่วยให้หลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่คุณต้องเผชิญได้ รวมไปถึงการสร้างพลังให้กับนักท่องเที่ยวเมื่อได้พบเจอ การบรรยายเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ดีที่ได้รับ โดยมีความคิดเห็นดังนี้

“ฉันหาข้อมูลก่อนการเดินทางเพื่อไม่ให้ฉันตกเป็นเหยื่อ” “ก่อนฉันเดินทางฉันหาคำแนะนำจาก Trip Advisor หรือ Booking” โดยความคิดเห็นจากผู้แสดงความคิดเห็นในบล็อกหลายคนกล่าวว่า “ฉันไม่เคยเดินทางท่องเที่ยวคนเดียวในประเทศไทยเลยเพราะฉันรู้ว่าในประเทศไทยนั้นน่ากลัว แต่เมื่อได้เห็นคำอธิบายและประสบการณ์หรือรูปภาพในบล็อกของคุณ ฉันรู้สึกดีขึ้นและต้องการที่จะมาท่องเที่ยวในประเทศไทย”

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติรับรู้ความเสี่ยงในด้านอาชญากรรม และการข่มขืนมากที่สุดและมีความกังวลเกี่ยวกับเรื่องเพศเพราะนักท่องเที่ยวมีการรับรู้ถึงความเสี่ยงที่เกิดกับเพศหญิงมีมากกว่าเพศชาย และระหว่างเดินทางนักท่องเที่ยวเพศหญิงที่ท่องเที่ยวคนเดียวมีการหลีกเลี่ยงสถานที่ ๆ ทำให้เกิดอันตรายต่อตนเองโดยเฉพาะความมืดและความเงียบจะเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกิดความกลัวมากขึ้นโดยมีความสอดคล้องกับ (Wilson & Little, 2008; Wilson & Little, 2005; Yang et al., 2017; Yang et al., 2018) อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวเอเชีย จากงานวิจัยของ (Yang et al., 2017; Yang et al., 2018) กล่าวว่าผู้หญิงส่วนใหญ่ในเอเชียรับรู้ถึงตัวเองต้องตกอยู่ในฐานะของเหยื่อเมื่อเดินทางท่องเที่ยวและมีความกังวลเกี่ยวกับเรื่องของเพศ อาชญากรรม และข่มขืนหรือล่วงละเมิดทางเพศ การถูกฉ้อโกง เนื่องด้วยเพราะการรับรู้ความเสี่ยงขึ้นอยู่กับภูมิหลังและเชื้อชาติ โดยนักท่องเที่ยวเพศหญิงในโลกตะวันตกจะมีการรับรู้ความเสี่ยงน้อยกว่าและมีอิสระมากกว่า

ชาวเอเชีย แต่ว่าผู้หญิงชาวเอเชียที่ท่องเที่ยวคนเดียวยังมีความพยายามในการสร้างเสริมอำนาจเพื่อทำทลายความเสี่ยงเพื่อให้ได้ประสบการณ์ที่ดีในการเดินทางท่องเที่ยวคนเดียว ปัญหามากมายจะเกิดระหว่างเดินทางแต่เมื่อผ่านไปจะได้รู้สึกแข็งแกร่งมากยิ่งขึ้นเมื่อกลับไปถึงบ้าน ความเสี่ยงที่นักท่องเที่ยวรับรู้ไม่ว่าจะเป็นด้านอาชญากรรมและการข่มขืน อุบัติเหตุ การเกิดโรคสูง หรือสุขอนามัยจะลดลงหรือเพิ่มขึ้นเมื่อค้นหาข้อมูลก่อนเดินทางท่องเที่ยวเมื่อนักท่องเที่ยวอยู่ในระหว่างการเดินทางสามารถที่จะหลีกเลี่ยงหรือรู้วิธีหลบหลีกความเสี่ยงที่สามารถจะเกิดขึ้นได้ จากผลการวิจัย 4 อันดับแรกที่เป็นช่องทางให้นักท่องเที่ยวรับรู้ความเสี่ยงได้แก่ รับรู้จากเพื่อนและเพื่อนร่วมงาน ทีวีออนไลน์, สื่อสังคมออนไลน์และการรับรู้ด้วยตนเอง ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลโดยกลุ่มอ้างอิงเหล่านี้จะมีการรับรู้ข้อมูลมาก่อนหรือมีประสบการณ์ท่องเที่ยวในพื้นที่นั้นๆ มาก่อนและแบ่งปันประสบการณ์ผ่าน Platforms ต่าง ๆ หรือบล็อกทางการท่องเที่ยวแนะนำในเรื่องของพื้นที่นั้น ๆ ไม่ว่าจะ เป็นประสบการณ์ที่ดีหรือการเผชิญความเสี่ยงที่ควรหลีกเลี่ยงและกลุ่มอ้างอิงสามารถที่จะสร้างแรงบันดาลใจและเสริมพลังให้กับนักท่องเที่ยวเพศหญิงที่ท่องเที่ยวคนเดียวได้ (Wilson & Little, 2005; Wilson & Little, 2008; Tripadvisor, 2015; Jordan, 2016; Yang et al., 2018) โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ไม่ใช่ภูมิภาคเอเชียมีการวางแผนก่อนการท่องเที่ยวเช่นกันแต่จะมีความมั่นใจในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่าแต่ในเรื่องของความมืดและความเงียบเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความกลัวเช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวเอเชีย โดยงานวิจัยของ Brugurat (2018) กล่าวว่าผู้หญิงหลีกเลี่ยงที่จะออกไปยามค่ำคืนแต่กลับบางคนก็ยังมีความรู้สึกปลอดภัยตลอดเวลา ในงานวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่นักท่องเที่ยวรับรู้จำเพาะในแต่ละคลัสเตอร์เพื่อแก้ไขความเสี่ยงและสร้างการรับรู้ความปลอดภัยผ่านกลุ่มอ้างอิงได้ตรงกับคลัสเตอร์ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาความสัมพันธ์ โดยในส่วนของนักท่องเที่ยวไทยการรับรู้ความเสี่ยงไม่มีความสัมพันธ์กับจังหวัดที่มีการเข้าพักมากที่สุด แต่นักท่องเที่ยวต่างชาตินั้นมีการรับรู้ความเสี่ยงมากกว่า ในด้านการเกิดโรคสูงและด้านสุขอนามัย และจากงานวิจัยของ Kozak, Metin and Crotts; John and Law; Rob (2007) นั้นกล่าวว่า เนื่องด้วยนักเดินทางชาวต่างชาตินั้นมีความอ่อนไหวต่อการเกิดความเสี่ยงทุกประเภทเนื่องด้วยวัฒนธรรมและสภาพอากาศที่ต่างกัน โดยความเสี่ยงในด้านสุขอนามัยนั้นจะมีความสัมพันธ์กับคลัสเตอร์เขตอารยธรรมล้านนา ลุ่มแม่น้ำโขงไทย และกรุงเทพมหานคร โดยประเทศไทยนั้นอยู่ในเขตร้อนและถ้าเป็นฤดูร้อนนั้นจะเป็นช่วงเวลาที่มีความเสี่ยงสูงซึ่งเป็นปัญหาด้านความปลอดภัยของอาหารโดยความเสี่ยงด้านอาหารในประเทศไทย (Wongleedee, 2012) และในเขตอารยธรรมล้านนานั้นนักท่องเที่ยวต่างชาติยังรับรู้ในเรื่องของการเกิดโรคสูงด้วยซึ่งจากงานวิจัยของ (Stephen Clift, 2000) กล่าวว่ามิติด้านสุขภาพของการท่องเที่ยวในเขตร้อนนั้นมีความเสี่ยงสูง องค์การอนามัยโลกระบุปัญหาสุขภาพที่บุคคลอาจเผชิญในการเดินทางไปต่างประเทศและให้คำแนะนำเกี่ยวกับนักเดินทางเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงด้านสุขภาพ สิ่งที่สำคัญที่สุดในบรรดาปัญหาที่นักท่องเที่ยวอาจเผชิญคือท้องเสีย โดยความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในประเทศไทยสามารถถูกทำให้การรับรู้ลดลงได้โดยการช่วยเหลือของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ADARSH BATRA, 2004; P. Wichasin, N. Doungphummes, 2012)

ข้อเสนอแนะ

1. ในความเสี่งที่นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้รับรู้่นั้นมีประโยชน์ในการวางกลยุทธ์เพื่อลดความเสี่งสำหรับการท่องเที่ยวไทย เพื่อภาพลักษณ์ทางด้านความปลอดภัยที่ดีขึ้นและผู้ประกอบการธุรกิจใจในจุดหมายปลายทางควรรำเสนอความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้โดยเฉพาะกับสื่ออินเทอร์เน็ต
2. ควรทำการศึกษาพัฒนาความปลอดภัยในจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว เช่น ในธุรกิจที่พักและการขนส่ง

รายการอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2561, มกราคม). *ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2560-2564*. สืบค้นเมื่อ มกราคม 5, 2561, จาก <http://www.ubu.ac.th>.
- ททท.. (2558, กรกฎาคม 2). *TAT Review womenomic*. สืบค้นเมื่อ กันยายน 10, 2558, จาก <https://tatreviewmagazine.files.wordpress.com/2015/07/tat32015.pdf>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- มติชนออนไลน์. (2562, มีนาคม 19). *เมื่อ 'ผู้หญิง' ออกเดินทาง เทรนด์ใหม่ ท่องเที่ยวด้วยตัวเอง*. สืบค้นเมื่อ เมษายน 22, 2562, จาก https://www.matichon.co.th/lifestyle/news_1413347.
- สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้. (2558). *สร้างโอกาสจากพลังผู้หญิง*. สืบค้นเมื่อ เมษายน 10, 2559, จาก <https://issuu.com/contactokmd/docs/pdf>.
- ADARSH BATRA. (2008). Foreign Tourists' Perception towards Personal Safety and Potential Crime While Visiting Bangkok. *Anatolia*, 19(1).
- Agoda. (30 Dec, 2018). *Whether for business, leisure or 'bleisure', travelers are going solo*. Retrieved Sep 30, 2018, from <https://www.agoda.com/press/solo-travel>.
- Anna. (Sep 2, 2015). *FIRST TIME IN BANGKOK: A BACKPACKER'S GUIDE*. Retrieved Nov 10, 2015, from <http://www.global-gallivanting.com/first-time-in-bangkok/>.
- Brugulat Cortada, M. (2018). *Solo female backpackers in Southeast Asia: experience and risks*.n.d.
- Jordan, F. (2016, October). Tourism & Technology: Revisiting the Experiences of Women Travelling Alone. In *Presiding International conference on Information Technology & Business (ICITB)* (pp. 1-9).
- Kozak, Metin & Crotts, John & Law, Rob. (2007). The Impact of the Perception of Risk on International Travellers. *International Journal of Tourism Research*, 9, 233-242.
- Kozinets, R.V. (2010). *Netnography: Doing Ethnographic Research Online*. London: Sage.

- Laesser, C., Beritelli, P., & Bieger, T. (2009). Solo travel: Explorative insights from a mature market (Switzerland). *Journal of Vacation Marketing*, 15(3), 217-227.
- Linda Landers. (March 21, 2018). *Women's Travel Trends for 2018*. Retrieved April 20, 2019, from <https://girlpowermarketing.com/womens-travel-trends-2018/>.
- McNamara, K. & Prideaux, B. (2010). A Typology of Solo Independent Women Travellers. *International journal of tourism research*, 12.
- Park, K., & Reisinger, Y. (2010). Differences in the perceived influence of natural disasters and travel risk on international travel. *Tourism Geographies*, 12(1), 1-24.
- Stephen Clift. (2000). Tourism and Health: Current Issues and Future Concerns. *Tourism Recreation Research*, 2(3).
- The Economist. (Sep 24, 2015). *Women and work The power of parity*. Retrieved Sep 30, 2018, from <https://www.economist.com/finance-and-economics/2015/09/24/the-power-Of-parity>.
- Trip Advisor Forum. (Apr 3, 2012). *Thailand first time solo female traveller*. Retrieved August 22, 2015, from http://www.tripadvisor.com/ShowTopic-g293916-i3687-K5298784-o10-Thailand_first_time_solo_female_traveller-Bangkok.html.
- Trip Advisor. (March 5, 2015). *Rise in Solo Travel among Southeast Asian Women*. Retrieved August 20, 2015, from <https://tripadvisor.mediaroom.com/2015-03-05-Rise-in-Solo-Travel-Amongst-Southeast-Asian-Women>.
- Wichasin, P., & Dounghummes, N. (2012). A comparative study of international tourists' safety needs and Thai tourist polices' perception towards international tourists' safety needs. *World Academy of Science, Engineering and Technology*, 67, 1372-1378.
- Wilson, E. & Little. (2005). A relative escape ? The impact of constraints on women who travel solo. *Tourism Review International*, 9, 155-175.
- Wilson, E. & Little. (2008). The solo Female Travel Experience : Exploring the Geography of Women's Fear. *Current issue in Tourism*, 11(2), 167-185.
- Wongleedee, K. (2013). Food safety management: Concerns from EU tourists in Thailand. *International Scholarly and Scientific Research & Innovation*, 7, 94-97.
- World Economic Forum. (Oct 1, 2018). *The Global Gender Gap Report*. Retrieved Sep 30, 2018, from http://www3.weforum.org/docs/WEF_GGGR_2018.pdf.
- Yang, E. C. L., Khoo-Lattimore, C., & Arcodia, C. (2017). A systematic literature review of risk and gender research in tourism. *Tourism Management*, 58, 89-100. doi: 10.1016/j.tourman.2016.10.011.

- Yang, E. C. L., Khoo-Lattimore, C., & Arcodia, C. (2018). Power and empowerment: How Asian solo female travellers perceive and negotiate risks. *Tourism Management*, 68, 32-45.
- Yang, R., & Tung, V. W. S. (2018). How does family influence the travel constraints of solo travelers? Construct specification and scale development. *Journal of Travel & Tourism Marketing*, 35(4), 507-516.